

L. Pedersen: Efter den lange Forhandling, der har fundet Sted om det foreliggende Forslag, og efter at jeg har hørt den ærede Minister i Gaar udtale sig om Sagen, skal jeg ikke opholde Tinget ret længe, da jeg næsten paa alle Punkter er enig med Ministeren. Kun vil jeg gerne henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt, som har voldt nogen Forstyrrelse for forskellige af disse Lodtagere ude i Frederiksborg Amt og maaske ogsaa andre Steder i Landet. Det er den Bestemmelse, at ved Udbetalingen af den Sum, vedkommende Landarbejder ved Overtagelsen af Lodden skal have som Laan af Statskassen, skal den Arvefæsteafgift, der hviler paa vedkommende Ejendom, kapitaliseret med 25, fradrages den Sum, der udbetales. Nu vil jeg villig indrømme, at det ikke har saa lidt Betydning med Hensyn til Ejendommens Værdi, om der derpaa hviler større eller mindre Byrder, og at Statskassen for sin Sikkerheds Skyld maa tage Hensyn til et saadant Punkt, men det forekommer mig dog, at der maatte kunne gives nogen Lempelse i denne Bestemmelse. Den bidrager nemlig til, at disse Folk faa en for lille Sum til Raadighed, naar de skulle overtage en Ejendom. Jeg ved fra Eksempler der ude fra, at denne Sum har beløbet sig til saadan noget som 500 Kr., der altsaa fradrages fra det Beløb, Manden skulde have til Laan af Staten. Men 500 Kr. er et temmelig stort Beløb at miste netop i det Øjeblik, han staar og skal bruge Penge til at betale Opførelsen af Bygningen og forskellige andre Udgifter, som absolut maa komme til at paahvile ham i Begyndelsen af hans Virksomhed. Derimod vil det ikke være en saa stor Byrde for ham, om han kommer til at betale noget mere senere. Hvis den højtærede Minister kunde foretage nogen Lempelse i den Beregning, som foretages med Hensyn til Fradrag af disse Arvefæsteafgifter, tror jeg, at det vilde imødekomme et meget almindeligt Ønske i de Egne, hvor saadanne Afgifter høves. Jeg kan ikke andet end henstille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henledet paa Sagen, saaledes at man fremtidig maaske kunde faa nogle Lempelser ind i dette Forhold.

Med Hensyn til de Punkter i Lovforslaget, som have været gjorte til Genstand for Drøftelse her før, skal jeg kun ganske kort nævne — ikke for at sige noget nyt, men fordi jeg mener, at der er enkelte Ting, enkelte Anker mod Lovforslaget, som maaske kunde faa mere Vægt, jo flere

der slutter sig til —, at et af de Punkter, der have været paa Tale i disse Dage, nemlig den Ekspropriationsret, som adskillige ærede Medlemmer have ønsket, forekommer ikke mig at have saa stor Betydning, eftersom de, der ønske Jordlodder, jo altid have den Udvej, naar de ikke kunne faa dem paa det Sted, hvor de bo, at gaa hen til andre Steder, hvor der sandelig er Folk nok, der ville sælge Jord til billige Priser. Hellere det, forekommer det mig, end at lægge det Tryk paa Folk, som det vilde være at give Ret til at ekspropriere fra dem. Desuden vilde denne Jord, der blev eksproprieret, blive ikke saa lidt dyrere, end en saadan Jordlod blev andre Steder. Det forekommer mig ikke, at der er Grund til at gaa til denne Udvej, saa længe der er Jord nok andetsteds her i Landet, der kan købes billigt.

Endvidere vilde jeg meget advare mod den Tanke, der er udkastet af flere ærede Medlemmer, at komme ind paa Fæste i Stedet for Ejendom. Hvis Lovforslaget var gaaet ud paa noget saadant som at give Jord til Fæste i Stedet for til Ejendom, vilde jeg for mit Vedkommende absolut have stemt imod det, fordi jeg vilde have betragtet det som et Tilbageskridt i Stedet for et Fremskridt for vedkommende. Vi have tidligere arbejdet paa at afskaffe Fæste. Skulde vi nu til at indføre det igen, synes det mig, at vi derved aldeles vilde desavouere de Grunde, der tidligere have talt for Afskaffelsen af Fæste. Det kunde jeg altsaa umuligt være med til. Heldigvis er det ikke saaledes; men da det er bleret fremhævet fra forskellige Sider som noget, der kunde være saare ønskeligt, har jeg ikke villet tilbageholde min Mening derom, nemlig at det vilde være et Tilbageskridt og ikke et Fremskridt. — Jeg skal endnu kun tillade mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) at sige, at jeg har søgt at faa nogen statistisk Oplysning om, hvad det er for Folk, der hidtil have faaet Jordlodder paa den i Lovforslaget foreskrevne Maade. Jeg har søgt Oplysninger i mit eget Amt og er derved kommen til det Resultat, at alle de Folk, der hidtil have modtaget Jordlodder, netop have været Folk, der ere komne frem fra aldeles ubemidlede Hjem, Folk, som selv have tjent sig de faa Hundrede Kroner, der have været nødvendige for at overtage en saadan Lod. De allerfleste have været Folk, der tidligere have ejet et jordløst Hus i en eller anden Landsby, og som enten ved at købe Jord tæt ved have kun-